

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU
ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORADEA

Abonamentul
pentru parohii cl. I Lei 40; cl. II Lei 30; cl. III Lei 25. Particulari Lei 25. Autorități și străinătate Lei 50. De sprijin Lei 75. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența
se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

În prezent marea luptă a popoarelor iubitoare de pace are ca obiectiv principal: interzicerea armelor atomice și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. În ce privește interzicerea armelor atomice a avut un ecou extraordinar „Apelul către toate popoarele lumii”, lansat de sesiunea dela Viena din 18-19 ianuarie a. c. a Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Milioane de semnături din toate țările au întărit cuvintele Apelului, care spune:

„Declarăm că guvernul care va declanșa războiul atomic va pierde încrederea poporului său și va fi condamnat de toate popoarele.

Ne ridicăm împotriva acelor care pregătesc războiul atomic.

Cerem distrugerea în toate țările a stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora”. Dacă Apelul dela Stockholm a fost semnat de 500 milioane de oameni și a oprit folosirea bombei atomice în Coreea și în Indochina, Apelul dela Viena care corespunde năzuințelor adânci ale tuturor popoarelor, mobilizează toate popoarele la lupta dirză împotriva guvernelor din Apus, care vor să declanșeze un război atomic, război de exterminare. Campania pentru semnarea Apelului dela Viena a unit și unește mereu milioane și sute de milioane de luptători pentru pace și constituie o forță care va sili guvernele respective să renunțe la realizarea acestui plan monstruos.

Dar lupta popoarelor nu este numai pentru distrugerea armelor atomice, încetarea fabricării lor și înlăturarea unui război atomic, ci și pentru folosirea pașnică a energiei atomice. Și așa cum Uniunea Sovietică se află în fruntea luptei popoarelor pentru interzicerea armelor atomice, ea este și în fruntea luptei pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Astfel în Uniunea Sovietică s-a pus în funcțiune prima centrală electrică pe bază de energie atomică și aplicările practice ale energiei atomice sunt extinse în toate domeniile. Guvernul sovietic a declarat că este gata să transmită experiența științifică și tehnică a Uniunii Sovietice referitoare la folosirea pașnică a energiei atomice. În acest scop el va prezenta Conferinței internaționale în problemele

folosirii pașnice a energiei atomice, convocată pentru anul 1955 conform hotărârii celei de a 9-a sesiuni a O.N.U. — un raport cu privire la prima centrală electrică atomică industrială din U.R.S.S. și la funcționarea ei.

Această hotărâre a guvernului sovietic arată din nou dorința de pace a Uniunii Sovietice și năzuința ei de a se realiza o înțelegere internațională pentru folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice. Totdeodată guvernul sovietic a hotărât să acorde unor state prietene — R. P. Chineze, R. P. Polone, R. Cehoslovace, R. P. Romine și R. D. Germane — ajutor tehnico-științific și de producție pentru crearea în acele țări de baze științifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și al folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Guvernul sovietic examinează problema largirii cercului țărilor cărora Uniunea Sovietică le va acorda ajutor pentru folosirea pașnică a energiei atomice. Hotărârea aceasta este de o însemnătate istorică: ea marchează un pas hotărâtor pe calea unui progres multilateral al omenirii prin folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice. Căci energia atomică va revoluționa tehnica și va duce la progrese nebănuite în diferitele domenii ale științei și ale vieții. Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice va duce civilizația umană pe cele mai înalte culmi.

Punind față în față cele două perspective: pregătirea unui război atomic, care duce la nimicirea civilizației și a omenirii și folosirea pașnică a energiei atomice care duce la progresul omenirii în toate domeniile, e firesc ca popoarele să condamne guvernele care vor să pună această mare descoperire a geniului uman în slujba distrugerii și să fie alături de țările iubitoare de pace, care în frunte cu Uniunea Sovietică pun energia atomică în slujba vieții, în slujba progresului, în slujba omenirii. Forța unită a popoarelor va zădărnici planurile ațâțătorilor la război atomic și va impune folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice.

Biserica noastră, fiind alături de popor luptătoare pentru pace și pentru o

Continuare în pag. 2

Conferință preotească la Sibiu

La conferința preoților din Raionul Sibiu, din februarie a. c., s-a tratat următoarea temă: „Îndatoririle cetățenești ale preoților și ale credincioșilor (temeuri biblice, patristice, patriotice) și metode pastorale pentru împlinirea lor”. Lucrarea a fost susținută de preotul Nicolae Popescu-Dobriceni dela parohia Nou. Cuc. Sa a folosit o bogată și documentată argumentare scripturistică și patristică, pentru susținerea subiectului programat. S-a arătat că îndatoririle cetățenești ale preoților și credincioșilor, în mod general, — îndatoriri poruncite de Sf. Scriptură — sunt: respectul, supunerea și ascultarea față de ocîrmuire și autorități, datorita de a ne ruga pentru cîrmuitorii treburilor obștești, îndeplinirea îndatoririlor militare, apărarea patriei, achitarea impozitelor, cotelor și a tuturor datoriilor și obligațiilor de felul acesta. După ce justifică în mod documentat, fiecare din aceste îndatoriri, cu puternice argumente biblice și din Sf. Predanie a Bisericii, C. Sa spune: „A ne împlini îndatoririle de cetățeni loiali al Statului, ne îndeamnă patriotismul viu și înflăcărat față de pămîntul țării, față de popor și față de munca lui rodnică pentru înflorirea și întărirea patriei noastre dragi, în toate domeniile de viață obștească: ne îndeamnă pilda Mîntuitorului Iisus Hristos, care a arătat o anumită preferință față de poporul și patria Sa cea după trup; ne îndeamnă eforturile oamenilor muncii din fabrici și uzine, care muncesc din răspuțeri pentru binele și înflorirea patriei; ne îndeamnă sutele de milioane de luptători pentru pace, care din iubire față de patria lor, vor să înlătore pentru totdeauna calamitatea războiului atomic, cel a toate distrugător; ne îndeamnă glasul și exemplul viu al I. P. S. Patriarh Justinian, care și-a închinat toată munca sa fără de preget de 30 de ani în folosul și spre binele Bisericii, Patriei și poporului nostru, și care nu încetează să ne îndemne zicînd așa: „În primul rînd P. C. V. să dați dovadă de supunere, de ascultare și de prețuire față de stăpînirea țării noastre și în al doilea rînd, dîndu-vă ca pildă, să învățați poporul să fie respectuos față de legile țării, să-și iubească patria din toată inima: „Să vă faceți datorita de cetățeni către Patrie și popor cu aceeași rivnă cu care vă faceți datorita de credincioși către altarele voastre și către Dumnezeu”. Preoții în altar, să fie buni slujitori, iar în afara lui, cetățeni devotați patriei și poporului”.

Ca sarcini pastorale pentru ducerea la îndeplinire a îndatoririlor cetățenești de către credincioși, s-au trasat următoarele:

1. Exemplul personal al preotului, în sprijinirea acțiunilor de interes obștesc local, în exe-

Continuare în pag. 2

Insemnătatea Sf. Antimis pentru slujirea Sf. Liturghii și pentru preot

Cultul Bisericii ortodoxe cuprinde trei feluri de slujbe sau rânduiri bisericești: slujba Laudelor bisericești și cea a s. Liturghii, rânduiri sf. Taine și rânduiri sf. Ierurgii (Euhologii). Între toate slujbele bisericești publice și obștești, cea mai însemnată și mai sublimă este slujba Sf. Liturghii, pentru că în cadrul ei se săvârșește taina sf. jertfe a lui Hristos. Ea constituie centrul și culmea cultului divin ortodox public, pentru că slujba ei e forma de continuare a prezenței reale a Mîntuitorului în lume, dealungul veacurilor și totodată centrul activității Lui în Biserică,

Precum jertfa, de pe Golgota a Mîntuitorului a fost centrul activității Sale răscumpărătoare și faptul cel mai de seamă din istoria mîntuirii lumii, tot așa sf. Liturghie este temelie

Urmare din pag. 1

viață mai bună, sprijinește din toate puterile lupta popoarelor pentru înlăturarea războiului atomic și pentru promovarea aplicării energiei atomice în slujba binei obștești. De aceea preoțimea și credincioșii noștri semnează Apelul dela Viena și-si manifestă alături de poporul nostru bucuria și recunoștința pentru ajutorul pe care ni-l dă Uniunea Sovietică pentru că să ne folosim la îmbunătățirea vieții de energie atomică.

Pășind înainte pe calea progresului, pășim plini de încredere spre viitorul luminos, pe care-l deschide omenirii folosirea pașnică a energiei atomice.

(Urmare din pag. 1)

cutarea muncilor agricole, în predarea cotelor rinduite, în plata autoimpunerilor, la impozit profesional, la taxe comunale, pășunat, impunerea agricolă, la A.D.A.S. etc.

2. Cuvîntări în biserică cu fundamentări scripturistice și patristice, după exemplul Întîistătorului Bisericii noastre: I. P. S. Patriarh Justinian, despre împlinirea tuturor îndatoririlor obștești și gospodărești.

3. Familiarizarea credincioșilor la catehizație, cu locurile scripturistice pentru orice îndatorire obștească.

4. Citirea tuturor pastoralelor și îndemnurilor gospodărești în biserică, fie dela Îndreptătorul Sinod, fie dela I. P. S. Patriarh Justinian.

5. Pilda Chriarhilor arată credincioșilor în cuvîntări, în biserică, care vor lua exemplu dela P. S. Ierarhi ai Bisericii, care adresează păstoritilor, povățuirii și îndemnuri gospodărești și de ascultare față de Stat și Biserică. De asemenea preotul are la îndemînă și alte mijloace pastorale ca: munca de lămurire individuală, articolele la gazeta de stradă, sprijinirea organelor locale ale puterii de stat în munca lor pe teren obștești, îndemnuri în biserică cu ocazia sărbătorilor oficiale și naționale, îndemnuri pentru valorificarea surplusului de produse prin cooperative, îndemnuri pentru muncile la timp în G. A. C., popularizarea în biserică a diferitelor Hotărîri ale Consiliului de Miniștri al R.P.R. și C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp a însămînțărilor, a recoltărilor și arăturilor adînci de toamnă, popularizarea metodelor agrotehnice de muncă, precum și sprijinirea muncilor agricole cu vorba și cu fapta etc.

Conferința a fost ascultată cu un viu interes și folos pentru toți. Între cei ce s-au ridicat la discuții, a dat prețioase îndrumări P. C. Protopop al Raionului Aurel Radu.

N.

și în același timp centrul întregului cult ortodox. De aceea toate laudele bisericești sînt numai slujbe pregătitoare și aproape toate Tainele și Ierurgiile stau în legătură directă sau indirectă cu slujba sf. Liturghii.

Prin cele 7 Laude bisericești noi aducem lui Dumnezeu numai rugăciuni de laudă, de mulțumire și de cerere, pe cînd prin săvîrșirea sf. Liturghii, pe lîngă acestea, aducem lui Dumnezeu jertfă, ce este expresia cea mai deplină a cultului de adorație (latrîe) datorat lui Dumnezeu, Prima sf. Liturghie cu jertfirea Sa reală, dar spirituală, Mîntuitorul a săvîrșit-o la Cina cea de taină într-un foisor ce era o încăpere mare, la fel și sf. Apostoli, la început se adunau pentru rugăciune și frîngerea pîinii, adică pentru săvîrșirea sf. Liturghii în case particulare, primele biserici creștine. Pe măsură însă ce credința creștină se răspîndea și se înmulțeau creștinii, se ridicau și biserici, anume zidite. (Fapt. Ap. 2, 26). În veacul al II-lea se zidesc biserici aproape pretutindeni și într-unul din aceste lăcașuri, după mărturia sf. Iustin (163) și după scrisoarea lui Pliniu cel tînăr către împăratul Traian creștinii se adunau duminica dimineața înainte de răsăritul soarelui, pentru rugăciune și frîngerea pîinii. Dar unde persecuțiile erau fără îndurare, creștinii își făceau biserici pe mormintele sf. Mucenici în peșteri și în catacombe. Din timpul prigoanelor a rămas apoi obiceiul de a zidi biserici pe mormintele sf. Mucenici, iar neavînd asemenea morminte se așezau sf. moaște în pictorul sf. Mese de altar a bisericii. În primele timpuri creștinii și în timpul marilor prigoane împotriva creștinilor sf. Liturghie se slujia și în alte locuri curate nu numai în biserici.

Din vremea împăratului Constantin cel Mare (313) și pînă azi ea se slujește în chip obișnuit, numai în biserici anume zidite și anume pe sf. Masă, din mijlocul altarului, numai odată pe zi și fiecare preot ortodox are dreptul să facă numai o singură Liturghie în aceeași biserică și în aceeași zi, spre deosebire de romano-catolici în bisericile cărora se săvîrșesc de același preot, în aceeași zi în aceeași biserică, mai multe liturghii. În Biserica ortodoxă „această unime a sf. jertfe însemnează numai o moarte a lui Hristos, care moarte a luat-o pentru noi și numai o patimă a Lui care odată a răbdat-o pentru noi”. (D-zeeștile Liturghii, Buc. 1950 pg. 392, vezi și și pr. P. Vintilescu, Binația Liturghiei în St. Teologice 1950 nr. 3—6).

Potrivit canoanelor sf. Liturghie se săvîrșește numai în biserică inclusiv paraclise, sau capele sfințite și cu antimis. Canoanele 58 La odiceea și 31 Trulan interzic săvîrșirea ei prin case particulare și numai în cazuri cu totul excepționale ca de exemplu pe cîmpul de luptă și numai cu învoirea episcopului dacă i s-a dat preotului sf. antimis el poate săvîrși sf. Liturghie în afară de biserică, într-o casă particulară sau într-un loc curat pe o masă pe care se întinde sf. antimis. Fără sf. Antimis (antimins) se oprit deci a oficia sf. Liturghie chiar și pe un prestol sfințit, ce cuprinde sf. Moaște.

Ne întrebăm ce este antimisul, în cit este de necesitate exclusivă pentru slujirea sf. Liturghii? Antimisul folosit azi în bisericele ortodoxe este o năframă pătrată de in sau de mătase, ea cuprinde sf. moaște cusute în partea de sus a sa, e zugrăvită pe o singură față cu scene din viața Mîntuitorului, scena principală reprezentînd punerea în mormînt a trupului lui Iisus Hristos. Ea este obiectul liturgic absolut necesar liturghisitorului ca jertfelnic, pentru aducerea jertfei celei fără de sînge atît în biserică cît și în afară de biserică pentru că e sfin-

țit și semnat de însuș episcopul locului și apoi dăruit bisericilor din eparhia sa. Analizînd etimologia și sensul cuvîntului antimis, aproape toți liturghisții orientali și occidentali susțin că acest cuvînt e format din grecescul „αντι” (în loc de și latinescul „mensa” (masă) adică antimis este egal cu „în loc de masă”. În documente vechi, antimisul e numit θρόνος (tron) și chiar ειλητον (învelitoare iliton), ce nu era decît o pînză sfințită, cuprinzînd moaște, și folosită în biserică greacă, în scopul de a converti în altar o masă simplă pe care se așternea ea. Antimisele mai au și alte denumiri, dar cele mai vechi au numirea de jertfelnic, care numire indică adevărata menire a sfințului antimis, adică abia prin sf. antimis chiar și masa sfințită a altarului devine jertfelnic propriu zis. Și iată de ce are sf. antimis această însemnătate atît de neegalată între celelalte obiecte liturgice: masa altarului trebuie să fie sfințită de către episcop, spre a fi adevărat jertfelnic, dar episcopul nu totdeauna are și posibilitatea fizică de a o sfinți personal și atunci delegă pe un presbiter ca să sfințească biserică și altarul dîndu-i sf. antimis, care necondiționat trebuie să fie sfințit numai de către episcop, în chipul acesta, sf. antimis care se așează atît pe altarele sfințite de episcop, cît și pe cele ce au fost sfințite de un presbiter delegat, prezintă în general garanția de adevărat jertfelnic pentru săvîrșirea sf. Liturghii, atît în biserică cît și în afară de biserică. (Vezi sf. Grigore de Nissa, Migne P. G. T. 3. col. 369).

Prezența permanentă a sf. antimis, pe masa altarului, arată totodată că slujba sf. Liturghii se face cu încuviințarea episcopului local. În ce privește obirșia sf. antimis cei mai mulți liturghisți o găsesc pe timpul prigonirilor, întrebunțarea acestuia fiind o urmare a necesității. Bădea Cireșanu sprijinit pe epistola IV-a sf. Ciprian spune următoarele: „Atunci sfinții servitori fiind prigonii de tirani duceau cu ei sfințe mese în peșteri, în închisori, munți și văi și acolo săvîrșeau pe ele liturghia. Și pentru că aceste mese purtate din loc în loc erau de lemn, piatră, metal și prin urmare greu de purtat, s-a înlocuit cu timpul acest material cu o pînză sfințită de in ori de mătase, în chipul antimisului nostru pe care se poate săvîrși liturghia în corturi de războaie și în case particulare la împliniri grele și în cazuri de persecuțiuni”. (Tezaurul Liturgic, Buc. 1910-12, vol. II pg. 444). Aproape la fel spunea despre aceasta și liturghistul Mitrofanovici: „Ca să ferească sfințele de pîngărire, prepoziții bisericele întrebunțau, în locurile expuse dușmanilor, la plinirea sf. Liturghii, în locul sf. mese, o bucată de pînză sfințită cu care în caz de incursiune se puteau acoperi ușor sf. și scoate din biserică” (Liturghia 1909, pg. 224).

În fine, Biserica noastră învață: „Obirșia antimisului vine din vremea marilor prigoane împotriva creștinilor. Atunci spre a feri sf. Daruri să nu fie pîngărite de păgînii care năvăleau în biserici în timpul sf. Liturghii, preoții înfășurau sf. Daruri într-o pînză sfințită și fugind cu ele într-un loc ferit, continuau slujba sf. Liturghii întreruptă de năvala păgînilor. Și azi de s-ar întimpla să ia foc biserică, în timpul sf. Liturghii preotul slujitor poate, dacă e nevoie, înfășura sf. vase, Potirul și Discul, în Antimis și să le ducă într-un loc potrivit, unde să isprăvească de slujit sf. Liturghie, Antimisul servindu-i de masă sfințită”. (Învățătura de credință ortodoxă, Buc. 1952, pg. 247). Din cele înșirate și mai ales din ceea ce învață Biserica noastră de azi, rezultă că sf. Antimis ține locul sf. Mese și că fără el nu e permis a oficia sf. Liturghie nici în biserică necum în afară de biserică, așa încît el este cel mai scump și mai însemnat obiect între cele necesare pentru slujirea sf. Liturghii. Poți avea toate celelalte obiecte necesare chiar și biserică sfințită, fără antimis însă nu e ertat să officiezi sf.

Indrumător Omiletic

I. *Evangelia dela Marcu 15, 43—47.*

Se poate vorbi: despre femeia credincioasă.

1. Mironosițele femeii au crezut în Mintuitorul și l-au urmat pînă la mormînt.

2. Ca răsplată a credinței și dragostei lor, Mintuitorul înviat s-a arătat întii femeilor mironosițe, apoi apostolilor.

3. Așa cum mironosițele au mers la mormînt, credincioasele să caute pe Mintuitorul la sf. Liturghie, unde el se jertfește iarăși pentru mîntuirea noastră.

4. Așa cum mironosițele au dus la apostoli vestea Invierii, a bucuriei și a păcii, credincioasele să fie vestitoare ale vieții și păcii.

II. *Evangelia de la Ioan 5, 1—15.*

Se poate vorbi: despre lupta pentru viață.

1. Mintuitorul a vindecat pe un bolnav, care de 38 ani aștepta vindecarea. Prin aceasta Mintuitorul se arată a fi sprijinitor al vieții în plenitudinea ei.

2. A fi creștin însemnează deci a lupta pentru înlăturarea aceea ce împiedică bucuria și desfășurarea vieții, a sprijini tot ceea ce contribuie la dezvoltarea vieții.

3. De aceea credincioșii trebuie să lupte împotriva armelor de nimicire în masă, împotriva războiului atomic și pentru pace.

Liturghie. De aceia și povăuirile dela sfîrșitul Liturghierului vorbesc mai întii despre sf. antimis, între lucrurile pe care preotul trebuie să le aibă în vedere și să le păzească mai înainte de slujire și în slujbă glăsuind: „Antimisul de va fi rupt, sdrențuit sau înegrit, cit să nu se cunoască literile scrise pe el, precum și de va fi pe hîrtie, nici decum nu se cade a sluji pe el. Iar cel ce va îndrăzni a face aceasta ca un nebăgător de seamă de dumnezeieștile Taine, greșește de moarte și cade sub pedeapsa episcopului, adică sub oprirea de a săvîrși cele preoțești ori sub pierderea darului... sf. masă deasupra să aibă iliton de pînză subțire, deasă, sau de mîlase, pe care se întinde antimisul și se învâlește, pentru care trebuie să fie măcar de aceiaș mărime cu antimisul“ (Dzeștile Lit. Buc. 1950 pg. 374-5). Tot așa sf. antimis trebuie să stea în permanență pe sf. masă din altar și nu e ertat a-l folosi în alt loc, fără încuviințarea episcopului local. În afară de antimis, trebuie să se găsească pe orice sf. masă de altar, și ilitonul (pînza subțire fără sf. moaște), ca învelitoare a antimisului, pe care îl fereste de murdărie și de stricăciune. Preotul ortodox avînd în vedere sfințenia și însemnătatea atât de mare a sf. antimis trebuie să știe și trebuie să se conformeze întocmai, că sf. antimis e și un act prin care el are împuternicirea și tot odată consimțămîntul de a sluji sf. Liturghie în parohia pentru care antimisul a fost sfințit și dăruit de către episcopul eparhial. Pe un antimis sfințit de alt episcop, preotul n-are voie să aducă jertfă euharistică, pe teritoriul episcopului locului. Antimisul fiind cel mai de seamă dintre toate odoarele liturgice, preotul să fie cu mare băgare de seamă și să nu permită paraclisierului sau cîntăreșului, cînd curăță biserica și altarul, să se atingă de sf. masă și să umble cu sf. antimis la voia întîmplării. În fine preotul să mai știe să antimisele uzate de tot nu trebuie arse ci trebuie predate centrului eparhial, aici ele sunt păstrate și totodată stau la îndemina cercetătorilor care din inscripțiile și iconografia lor pot reconstitui în parte starea culturală și religioasă a epocilor din care provin.

Pr. Prof. Dr. Procopoviciu Petre

Adunarea eparhială

Duminică, 20 februarie a. c., a avut loc sesiunea Adunării Eparhiale din Arhiepiscopia Sibiului. Sf. Liturghie și Doxologia au fost săvîrșite de P. C. Prot. vicar T. Belașcu, Prot. V. Negrea (Alba-Iulia), T. Ciocănelea (Făgăraș) și diacon C. Voicu. După apelul nominal, constituirea Comisiunilor și repartizarea rapoartelor, urmează ședința de lucru.

I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae salută pe reprezentanții clerului și ai credincioșilor și arată că Biserica s-a dovedit a fi vie și lucrătoare și la înălțimea vremilor ce le trăim. Atenția Bisericii s-a îndreptat spre formarea studenților teologi, preoții de mîine, înzestrînd Institutul Teologic din Sibiu cu mijloacele necesare pentru împlinirea misiunii lui. Iar pentru ca preoțimea din parohii să fie orientată asupra problemelor bisericesti și sociale actuale, — s-au continuat cursurile de îndrumare misionară, conferințele protopopești și tipărirea publicațiilor bisericesti. Astfel clerul Bisericii noastre și-a putut face datoria întru toate, iar credincioșii — călăuziți de preoții lor — au mers pe calea unei sănătoase dezvoltări duhovnicești.

Deasemenea, I. P. S. Sa remarcă îmbucurătoarele progrese realizate în întărirea reîntregirii bisericesti. Credincioșii și preoții celor „două strane“ se bucură că astăzi slujesc în aceeași biserică, la altarul moșilor și strămoșilor noștri. În slujba acestui act epocal trebuie să ne punem toată ființa și binecuvîntăm pe toți cei ce au lucrat sincer și cu hotărîre pentru realizarea și consolidarea lui.

În sfîrșit, I. P. S. Sa spune că problema centrală a vremii noastre este problema păcii. Biserica noastră este alături de luptătorii pentru pace și cere înlăturarea războiului atomic, interzicerea armelor atomice și nimicirea lor. Ea crede că toate problemele internaționale litigioase pot fi rezolvate prin tratative pașnice.

În lupta pentru pace s-a realizat o unitate și colaborare între diferite culte, căci toate au acelaș țel: pacea.

Enumerînd astfel problemele principale ale vieții bisericesti, I. P. S. Sa declară deschisă sesiunea Adunării Eparhiale.

Comisiunea organizatorică (raportor: prof. Iorgu D. Ivan) prezintă darea de seamă asupra raportului general, care cuprinde aprecieri despre progresul religios-moral al credincioșilor, colaborarea Bisericii la operele de folos obștesc, întărirea reîntregirii bisericesti, relațiile dintre culte, sinodul mitropolitan ș. a. Comisia propune: să se aducă mulțumiri I. P. S. Patriarh Justinian, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, Guvernului și On. Minister al Cultelor. Adunarea aprobă propunerea.

Comisiunea bisericescă (raportor: prot. T. Ciocănelea) prezintă darea de seamă asupra raportului secției bisericesti, care cuprinde aprecieri asupra misiunilor arhieresti, sfințiri de biserică, activitatea predicatorială și catehetică a preoțimii, Pastoralele I. P. S. — vizita d. acad. prof. P. Constantinescu-Iași, Ministrul Cultelor, Institutul Teologic Universitar din Sibiu, burse, salariizarea, disciplină și date statistice (în Arhiepiscopia noastră avem peste 700 preoți și 42 parohii vacante). Comisiunea propune: Să se mulțumească I. P. S. Mitropolit Nicolae, d. P. Constantinescu-Iași Ministrul Cultelor, corpului profesoral al Institutului Teologic — care e mîndria Arhiepiscopiei noastre — și să se ia act cu mulțumită de activitatea desfășurată de preoțimea noastră. Adunarea aprobă propunerile Comisiunii.

Comisia Culturală (raportor: prot. I. Birsan) prezintă darea de seamă a secției culturale, care cuprinde aprecieri despre: Cursurile de îndrumare

misionară, Conferințele protopopești, presa bisericescă, Lupta pentru pace, activitatea bisericescă și socială a preoțimii ș. a. Comisia propune: să se mulțumească profesorilor dela Institutul Teologic pentru buna desfășurare a cursurilor de îndrumare misionară, redactorilor și colaboratorilor foilor noastre bisericesti și să se ia act cu satisfacție de activitatea bisericescă și socială a preoțimii. După discuții, la cari participă: Dr. Ciuceanu, prot. V. Negrea, prot. I. Man, P. C. rector S. Vlad, pr. Enache etc., se aprobă propunerile Comisiei.

Comisia economică (raportor: d. inspector pens. Lateș) prezintă Bilanțul anului 1954 și proiectul de plan financiar pe 1955. Din acestea rezultă că bugetul Arhiepiscopiei a fost realizat la venituri cu 106%, iar la cheltuieli cu 96% și a fost încheiat cu sold excedentar de 413 mii lei. Ministerul Cultelor a contribuit la bugetul Arhiepiscopiei cu aproape 2½ milioane. Proiectul de plan financiar pe 1955 prevede o sumă mai mare ca anul trecut atât la cheltuieli, cit și la venituri (5.400.200 lei). Adunarea aprobă descărcarea pentru bugetul anului trecut și dă aviz favorabil pentru noul buget.

Înceindu-se ordinea de zi, I. P. S. Mitropolit Nicolae mulțumește deputaților eparhiali, pentru că au participat la sesiune. Desbaterile acestei sesiuni au arătat legătura strînsă dintre credincioși și Biserică.

Biserica este un factor activ în viața socială și e bine organizată spre a face față misiunii pe care o are. Suntem gata de orice jertfă pentru binele poporului și fericirea Patriei.

D. deputat eparhial Tăutu (Sibiu) mulțumește în numele Adunării eparhiale și dă expresie devotamentului credincioșilor față de Biserică. Remarcă activitatea Bisericii nu numai pe teren pur religios, dar și în lupta pentru pace și pe teren social. Slujitorii bisericii și credincioșii sunt luptători activi pentru pace și sprijină munca poporului pentru o viață mai bună. Asigură pe I.P.S. nostru Mitropolit de colaborarea loială a deputaților eparhiali, și-i urează încă mulți ani de rodnică arhipăstorire.

După aceasta a avut loc o scurtă recepție la reședința mitropolitană.

P. C. prot. I. Man (Tg. Mureș) dă expresie bucuriei că la cîrma Bisericii ortodoxe ardelenese află un cîrmaci înțelept și vrednic. Acest cîrmaci a avut și greutăți de învins, dar a avut și bucurii, între cari bucuria cea mai mare e că clerul și credincioșii foști gr. catolici au revenit la sinul Bisericii strămoșești. Preoții și credincioșii îl cunosc și știu dragostea ce le-o poartă, și-i mulțumesc pentru sfaturile înțelepte ce le dă, pentru ca să luptăm pentru progres și pentru mîntuirea sufletelor noastre.

În numele membrilor clerici și mireni exprimă întreg devotamentul pentru Biserică și pentru I. P. S. Mitropolit Nicolae, urîndu-i ani mulți de fericită arhipăstorire.

I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae mulțumește pentru încrederea acordată și precizează că e o misiune ușoară a conduce cînd Hristos stă la cîrma Bisericii și ierarhul are ajutorul clerului și credincioșilor. Legătura cu Hristos și cu credincioșii este chezașia progresului Bisericii noastre. N-am făcut lucruri mari, dar cele ce le-am făcut le-am făcut cu toată inima. Apoi I. P. S. Sa se întreține cu membrii Adunării Eparhiale.

T.

Omul este făcut să muncească precum pasărea să zboare. Prov. 5, 7.

Indrumări pentru Oficiile parohiale

(Urmare)

7. *Memoriul justificativ*, cuprinde necesitatea zidirii sau reparării bisericii sau casei parohiale etc. Împărțirea, orientarea, terenul, materialul din care se construiește și etapele lucrării.

8. *Planul* este un proiect al clădirii în desen, cu număratoarele respective.

9. *Devizul*, este expunerea amănunțită a părților componente ale construcției; materiale, manoperă și costul lor.

10. DESPRE CONTRACT.

Contractul este un act oficial prin care se confirmă o înțelegere asupra unui lucru între o parohie și o altă persoană. Trebuie să cuprindă următoarele: numele contractanților, obiectul, durata, valoarea, condițiile și confirmarea înțelegerii prin semnăturile legale în fața a cel puțin doi martori.

Oficiile parohiale au de lucru mai mult cu contracte de vânzare-cumpărare, contract de închiriere și contract de antrepriză. Aici ne vom ocupa numai cu:

CONTRACTUL DE ANTREPRIZĂ:

Încheiat între Parohia ortodoxă română din Raionul Regiunea reprezentată prin preotul și episcopul deoparte și de altă parte între Cooperativa din Raionul Regiunea pentru darea în antrepriză a lucrărilor de (împlărie) la construirea casei parohiale, pentru care s-a ținut licitație publică în ziua de aprobată de Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc cu Nr. pe lângă următoarele condiții:

1. Parohia ortodoxă română din dă în antrepriză lucrările de (împlărie) prevăzute în plan și deviz, cu suma de Lei

2. Cooperativa în calitate de antreprenor, se obligă a executa lucrările arătate mai sus cu prețul de Lei

LISTA DE PONTAJ

a lucrătorilor ce au lucrat la
în săptămîna dela 22—29 Octomvrie 1954

Nr. crt.	Numele și pronumele	Funcția	Incadrarea	22	23	24	25	26	27	Total
1	Ilie Constantin	dulgher	II/5	8	10	6	8	9	10	51
2	Vasile Nicolau	zidar	II/6	10	10	10	8	10	10	58
Total				18	20	16	16	9	20	109

STAT DE PLATA

a lucrătorilor care au lucrat la
în săptămîna dela 20—27 Octomvrie 1954

Nr. crt.	Numele și pronumele	Funcția	Incadrare	Salariu pe oră	Zile lucrate	Total	Imp.	De primit
2	Vasile Nicolau	zidar	II/6	1,68	58	97	44	97,44

În prezent muncitorii sunt grupați astfel:

a) Grupa II zidar, tînchigiu, lăcătuș, fierar, dulgher,

b) „ III săpător, scărar, timplar, vopsitor, geamgiu, mozaic, iar salariul pe oră-

muncă este următorul:

Grupa II	0,90	0,925	1,10	1,325	1,475	1,775	1,85	2,225	Lei/ora
Grupa III	0,85	0,925	1,05	1,25	1,40	1,75	1,775	2,10	Lei/ora

Procesul verbal pentru scoaterea din uz a obiectelor de inventar trebuie să cuprindă cauza scoaterii din uz, numărul documentului de inventar, denumirea obiectului, simbol, cantitatea, valoarea unitară, valoarea totală și observații.

Dăm și un model de proces verbal pentru recepționarea lucrărilor:

PROCES-VERBAL DE RECEPȚIE

Astăzi, 1955

Subsemnatul delegat din partea Cooperativei împreună cu delegatul parohiei din Raionul Regiunea

3. Lucrările vor începe la data de și se vor termina la data de

4. Plata se va face lunar, pe bază de avansuri și în raport cu lucrările executate. Avansurile nu pot depăși 90% din totalul lucrărilor. La sfârșitul lucrărilor, după recepționare, se va achita și restul de 10% și se va restitui și garanția depusă.

5. Cooperativa se obligă a da materialul necesar, care poate fi numai de calitate I-a și lucrările se vor executa în condiții ireproșabile.

6. Pentru neterminarea lucrărilor în timpul fixat, Cooperativa va fi supusă unei penalități de 2% din valoarea lucrărilor pentru fiecare 10 zile ce depășesc termenul fixat.

Pentru întîrzierea restituirii contractului semnat pentru termenul fixat de art. 8 din H. C. M. Nr. 524/1951, parohia este supusă unei penalități de 0,05% din valoarea devizului estimativ pentru fiecare zi de întîrziere.

7. Pentru orice neînțelegeri ce se vor ivi în legătură cu executarea prezentului contract părțile se supun Arbitrajului de Stat.

Prezentul contract s-a încheiat în 3 exemplare, unul pentru a fi înscrisat Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc, pentru aprobare, unul pentru parohie și altul pentru Cooperativa

. la 1955.

Martori: Reprezentanții parohiei:

Reprezent. Cooperativei:

Lucrările se pot executa prin întreprinderea de Construcții sau în regie proprie. Spre orientare dăm un model de listă de pontaj și stat de plată precum și clasificarea unor muncitori pe grupe.

Cronica

I. P. S. Mitropolit Nicolae Krutișki, vicarul Patriarhiei ruse este cel mai distins orator al Bisericii ortodoxe în actualitate, fiind pretutindenea cunoscut pentru zelul său însuflețit în cauza creștină a păcii. În cercurile ortodoxe și chiar protestante i se spune „noul Hrisostom”.

Ca dovadă pentru stima ce i-o poartă suflarea creștinească adevărată, I. P. S. Chiriarh a fost cinstit cu titlul cel mai înalt teologic posibil, de doctor în teologie. După proclamarea dela Moscova I. P. S. Mitropolit Nicolae Krutișki a primit titlul de „doctor honoris causa” la Facultatea de teologie evanghelică Ioan Hus dela Praga, la Facultatea evanghelică calvină maghiară dela Debrefin, la Facultatea de teologie ortodoxă dela Sofia din Bulgaria și la Institutul teologic dela București.

În decembrie 1954 înaltul chiriarh rus a primit al șaselea titlu academic de doctor în teologie, la Facultatea de teologie ortodoxă dela Prešov din Republica Cehoslovacă, drept răsplată pentru activitatea i. P. S. Sală teologică și socială, precum și ca cinstire pentru volumele de predici minunate pentru sufletul ortodox. După proclamarea solemnă din 13 dec., I. P. S. Mitropolit Nicolae și-a ținut disertațiunea inaugurală, vorbind despre: „Învățătura vechiului și Noului Testament despre activitatea pastorală”. Temeinic documentată și însuflețit expusă, conferința a avut darul de a-i convinge pe toți ascultătorii și după publicarea ei în revista Mitropoliei ortodoxe cehoslovace, și pe cititorii ei, despre înalta misiune a pastorației creștine, care în persoana I. P. S. Mitropolit Nicolae îl are pe cel mai autentic reprezentant. (Hlas Pravoslavi 10/1954 și 1/1955).

Prof. M. Șesan

Mulțumire

Aducem mulțumiri — în numele Domnului — credincioșilor din parohia Sin-Iacob, protopopiatul Luduș, care au făcut următoarele danii:

1. Un liturghier, frumos legat, donat de v. d. Matei Oana lui Gherasim.

2. Sfântul Antimis, donat de credinciosul Matei Lăurean.

3. Una Evanghelie îmbrăcată în metal argintat, cizelată, cu iconițe aurite, donată de credincioșii Boldea Gh. I. Ion, Boldea Vasile, Fișcă Valerie cînt. bis., Jiler Nicolae, Matei Ion I. Gherasim, Matei Lăurean, Moldovan Ion I. Tănase, Moldovan Tănase, Orosan Octavian, Răchită Claudiu, Răchită Ludovica și Stoica Gheorghe.

4. Un sfeșnic mare pentru lumină, donat de credinciosul Mărginean Ion I. Filon.

5. Două icoane mari pentru Catapeteasmă pictate în culori de ulei, reprezentînd pe Sf. Ierarh Nicolae și pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril, în valoare de 1.200 lei donate de credincioșii: Mărginean Vasiliță, Matei Ion I. Gherasim, Moldovan Ion I. Ion, Stoica Traian, Matei Ioan I. Andronic, Boldea Toader, Orosan Octavian, Moldovan Vasile I. Tănase, Rusu Vasile, Răchită Teofil, Răchită Ionaș, Mărginean Ion I. Filon, Răchită Traian, Tulbaș Valerie și Stoica Ion I. Manoilă.

6. Una pereche cununii, cizelate și argintate donațiune făcută de credincioșii: Boldea Ilarie, Jiler Gheorghe, Scridon Constantin, Dudilă Cornel și Crăciun Filon.

Se aduc mulțumiri și credincioșilor din filia Orosia, protopopiatul Luduș care au donat materiale noi în valoare de 10.000 lei și au acoperit Biserica prin muncă voluntară.

Domnul Dumnezeu să răsplătească aceste jertfe și să dăruiască tuturor viața și fericirea veșnică.

Preotul paroh Toma Dicu